

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח - עֲשׂו שׁוֹנָא לַיעֲקֹב

"וְגַם הִלֵּךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ" (בראשית לב, ז)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שלולט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

וללא מקור שממנו ניתן ללמוד אותה. דבר הנאמר דרך פלפול- ניתן להתווכח, לשאת ולתת. לעומת זאת הלכה שהיא הלכה למשה מסיני, היא מוסכמת ואין מה לדון בה. **כזאת היא גם האנטישמיות לדורותיה.** התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א אמר כי גם הוא חורג ממנהגו לדרוש את הפסוקים. **הפעם הוא מסכים כי שנאת עשו ליעקב היא הלכה ללא טעם וללא היגיון.**

לשווא נחפש סיבות לשנאת ישראל. גם אם ימצאו סיבות לשנאה זו עלינו לדעת כי שנאת ישראל היא חלק מהמציאות האנושית.

הסיבות לא נוצרו אלא כדי להצדיק את שנאתם. הסיבות הם לא הגורם לשנאה, ההיפך הוא הנכון. **הסיבות הם פרי מחשבתם של אלו שביקשו להצטדק בשנאתם לישראל.**

ליעקב אין ברירה. הוא מבקש לשלוח מלאכים כדי למצוא חן בעיניו של עשו. לפעמים הוא מצליח. תפילתו מתקבלת וגם המתנות ששלח נושאים חן בעיני הפריץ. לפעמים נכמרים רחמיו של עשו הרשע, אבל זו הנהגה של שעה בלבד. שנאתו ליעקב עומדת לעד!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

ימיה של שנאת היהודים- כמספר ימיה של היהדות עצמה. **כל מקום שהיו בו יהודים- היתה גם שנאת ישראל. בכל מקום ובכל זמן.** הייתה זו שנאה ללא היגיון וללא חשבון.

פעם היה זה בגלל "עם יצא ממצרים" (במדבר כב, ה), היהודים המאוסים תוארו על ידי האנטישמים כמצורעים וכמוכי נגעים. פעם אחרת היה זה מפני ש"הנה כסה את עין הארץ" (במדבר כב, ה), היהודים נמצאים בכל עמדות המפתח, המדעיות והכלכליות ושולטים בכל.

פעם עם ישראל שנוא בגלל שהוא עם עני ובזוי. פעם פעם בגלל שהוא שבט של עשירים שחונק את כלכלת העולם. העם נרדף בגולה, כשהיה מפוזר ומפורד בין העמים. הוא מטרה לשנאה גם כשהוא יושב בביתו בארץ ישראל.

"הלכה היא, בידוע שעשו שונא ליעקב." הגאון הקדוש רבי מנחם זמבא הי"ד (הוא עצמו היה קורבן לאותה אנטישמיות אכזרית) דורש מאמר זה ושואל: **"מה המשמעות של המילה 'הלכה' שנאמרה כאן? הלא אין כאן אלא מאמר אגדה?"**

כך הרב פירש: מאמר זה נאמר על ידי התנא הקדוש, רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, אשר כידוע דרש בכל מקום טעמו של פסוק.

כאשר התנא האלוקי בא לפרש את טעמה של שנאת ישראל, הוא לא מצא שום סיבה או נימוק שיש בהם כדי לשַׁבֵּר את האוזן.

המילה 'הלכה' באה כידוע לומר לנו שהלכה מסוימת היא הלכה למשה מסיני- **ללא נימוק**

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

7"י	כנסת לכת 3 אהרן לכת	יבין חס
16:03	17:15	17:47
16:20	17:10	17:43
16:20	17:10	17:43
16:23	17:15	17:47

שואל ומשיב בהלכה - חנוכה - חלק ב'

אלו דינים נוספים שייכים לחג חנוכה?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מי שחלילה נפטר לו אדם משבעת הקרובים שחייב להתאבל עליהם, הוא חייב בקריעה ובכל דיני שבעת ימי אבלות בחנוכה. מצוות ניחום אבלים היא גם בימי חנוכה, ולכן לא ימנע מלנחם אבלים בחג חנוכה. האבל רשאי, אפילו אם הוא בתוך שבעה, לברך ביום הראשון על הנר בחנוכה ברכת "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

נכון שלא לקיים אזכרה בימים אלו בבית הקברות, ביום פקודת השנה או השבעה או השלושים, מכיוון שהציבור ובפרט בני המשפחה מתעוררים לבכיות וצער ליד הקבר. לכן יקדימו את הביקור בבית הקברות לימים שלפני חנוכה. מותר ללכת לבית הקברות בחג חנוכה, כדי להתפלל ולהשתטח על קברי צדיקים. מותר לערוך אזכרה בבית הכנסת על ידי אמירת ברכות ודברי תורה כנהוג, אבל ללא הספד על הנפטר עצמו, מחשש שיבואו לידי צער.

לעניין ברכת "שהחיינו" - גם אם הוא אבל תוך שנה ואפילו בתוך שלושים או בתוך שבעה, חייב בברכה.

חולה המאושפז בבית הרפואה ולא נותנים לו להדליק שם נרות חנוכה, אשתו תדליק בבית והוא פטור מלהדליק. בכל זאת ישתדל לשמוע את ברכות ההדלקה מאדם אחר שמדליק נרות.

מותר לחמם סופגניה על גבי פלטה בשבת, מכיוון שאין בישול אחר בישול ביבש. למרות שיש ריבה בסופגניה, יש להחשיבה כסופגניה יבשה, מכיוון שהיא מיעוט ובטילה ברוב שהוא יבש. אולם באותן מאפיות, שמדללים את הריבה על ידי הוספת מים מהברז, שלא התבשלו לפני הזרקתם לסופגניה, יש להחמיר. **מקורות:** ראה שו"ת אגרות משה (ח"ד סימן עד דיני בישול אות ה). כן דעת הגר"ש אוירבך בספר שלמי מועד (עמוד רמה) ובספר חזון עובדיה- חנוכה (עמוד יט בהערה) ע"ש. כ"כ בספר תורת המלאכות ח"ב (עמוד נט) בשם הגר"ש וואזנר והגר"נ קרליץ. הביא דעת הגר"י פישר זצ"ל שדעתו להחמיר בזה, מכיוון שהריבה מרוכזת במקום אחד. הובא בספר הלכה ברורה (סימן שיח בשער הציון אות קיד).

יש אומרים, שכיום מערבבים מים מהברז בריבה [בעיקר בריבת תות] לפני הזרקת הריבה לסופגניה כדי לדלל אותה שתצא דרך המזרק. לכן יש לאסור מדין חימום המים - מחשש לאיסור בישול.

במוצאי שבת, מדליקים נרות חנוכה בבית הכנסת ולאחר מכן מבדילים על הכוס, כדי לאחר את יציאת השבת כמה שאפשר. למרות שהמדליק נרות חנוכה מפסיד את קדושת השבת. מכל מקום טוב להדליק נרות חנוכה בביה"כ אחרי תפילת ערבית, מכיוון שכל הציבור נשארים בקדושת השבת עד שיבדילו. וכן כדי שיהיה פרסום הנס בהדלקת הנרות בביה"כ, שהרי אם יבדילו קודם ההדלקה, רוב הציבור ילכו לבתיהם קודם ההדלקה.

כשמגיע לביתו, יקדים להבדיל על הכוס תחילה, ואחר כך ידליק נרות, מכיוון שתדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם. מצוות הבדלה היא תדירה יותר, מכיוון שעושים אותה בכל שבוע, ואילו הדלקת נרות חנוכה היא רק בחנוכה, פעם בשנה.

אותם הנהגים להחמיר, שלא לעשות מלאכה במוצאי שבת עד שיגיע זמן רבינו תם, גם במוצאי שבת חנוכה צריכים להמתין שלא להדליק נרות עד זמן רבינו תם. אין זה מנהג טוב בלבד, אלא ראוי ונכון לכל אחד ואחת לנהוג כשיטת רבינו תם. בפרט שכך דעת מרן השולחן ערוך.

אין מברכים ברכת 'מאורי האש' על נרות חנוכה (אם טעה והדליק נרות לפני הבדלה), מכיוון שאסור ליהנות מנרות חנוכה, ואין מברכים 'מאורי האש' עד שיאורו לאורו של נר ההבדלה, כלומר, יהנו מאור הנר. לעומת זאת, על נר השמש שהוא חול, מותר לברך 'מאורי האש'.

עשית שלום בית

מעשה באדם שכל פעם שכלתו היתה אופה לחם- היה יוצא שחור כפחם. האיש ניסה להשפיע על בנו לגרשה. אך קודם לכן, האב ובנו באו לפני הגאון רבי משה זקן מאזוז זצ"ל (ראב"ד גרבא) וסיפרו לו על כך. רבינו קבע תאריך ואמר להם להגיע אליו ביום פלוני אחר הצהריים. לאחר שהלכו, הרב ביקש מאשתו, כי ביום המיועד תאפה לו לחם שחור כפחם ותעטפו במפית.

כשהגיע היום, באו האב ובנו עם אשתו. רבינו באותו הזמן עסק בלימודו. לפתע קראה לו אשתו לאכול. אמר לה הרב, שתמתין מעט, כי יש אנשים שמחכים לו. האנשים מיהרו לומר, כי יש להם זמן, והרב קודם יסעד את ליבו. הרבנית הגישה את האוכל והלחם. ניגש הרב ליטול ידיו, הוציא את הלחם מהמפית ונגד האב ובנו נגלה הלחם- שחור כפחם. הרב אכל לאיטו כאילו רגיל בו. האב ובנו רואים ומשתאים. פנה האב לבנו ואמר: "אם הרב רגיל לאכול לחם כזה וסובל כך מאשתו, מה נאמר אנחנו" וביטל את בקשת הגירושין. (מעובד מתוך 'מעשי חכמי הספרדים')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב דוד בן שמעון זצ"ל

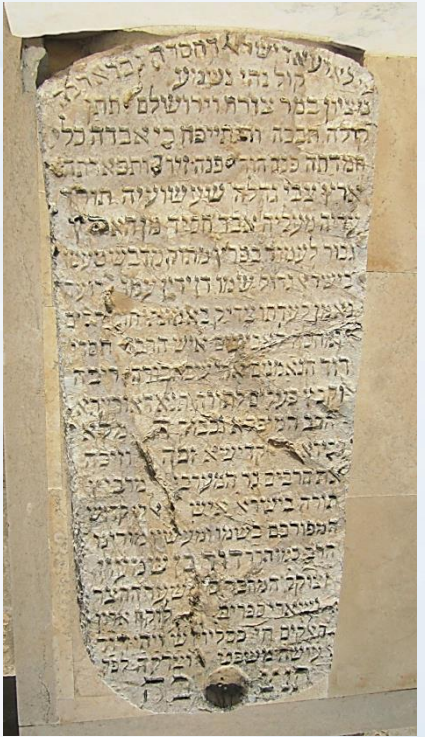

הגאון הרב דוד בן שמעון זצ"ל הידוע כרדב"ש והצופ דב"ש - נולד בשנת ה'תקפ"ד (1826) ברבאט שבמרוקו. משפחתו משבט יהודה מזרע בית דוד, מוצאה מספרד, ואחר הגירוש השתקעה במרוקו. בילדותו ניכרו בו כישרונות מזהירים.

בצעירותו נחשב לאחד ממופלגי התורה בעירו. עסק רבות בענייני הקהילה היהודית. בפרק זמן קצר הצליח להעמיד תלמידים רבים אשר הוכשרו בכל מקצועות התורה, מהם: מורי צדק ויושבי על מדין, מוהלים, שוחטים, סופרי סת"ם ושליחי ציבור. למרות מעמדו ברבאט שאף לחונן את עפר ארץ ישראל. תלמידיו ניסו להניא אותו מכוונתו אולם רבינו סירב. בשנת ה'תרי"ד (1854) בהיותו בגיל 28 רבינו יחד עם משפחתו ועם חלק מתלמידיו עלו לארץ ישראל.

בהתחלה התגורר ביפו. לאחר תקופה קצרה עבר לעיר העתיקה בירושלים ומיד מינו אותו לראש ומנהיג לבני-עדתו. בימים ההם קהילת יוצאי מרוקו בירושלים היתה במצב של עוני, דלות ומחסור. הרב החל לארגן את הקהילה, וייסד את 'ועד העדה המערבית בירושלים'. יסד מוסדות, הקים תלמוד תורה וישיבה, בנה בית כנסת לעדת המערביים, מסר שיעורים ודרשות, קבע סדרים ותקנות.

הקים את בית הדין של העדה ועמד בראשה עד יומו האחרון. בהתחלה כל עול הציבור רבץ על כתפיו בלבד, אולם במשך הזמן, כאשר גדלה העדה מינה ועד של שבעה חברים שיעזרו בהנהגה. בשנת ה'תרכ"ו (1866) ייסד את שכונת 'מחנה ישראל' (ממילא) מחוץ לחומות. בנה שם שני בתי כנסת, בתי מגורים ובתי מדרש לחכמי העדה, מקוואות וכן בתי מחסה לנזקקים.

כינויו היה 'אבי היתומים ודיין האלמנות', בשל דאגתו הרבה לנזקקי העדה. פתח חנות למכירת בשר לעניים בלבד. ביתו שימש כבית מחסה ומקום תמיכה לנזקקים. ענוותן מופלא. באיגרותיו חתם בכינוי 'מעט דב"ש'. בתשובותיו בהלכה הקדים בדברי התנצלות על שפנו אליו ושהוא יודע ומכיר במך ערכו. בענוותנותו לא הסכים ששמו יופיעו בחיבוריו. מרבית שנותיו היו מלאות בייסורים וחולי ואת הכל קיבל באהבה. נפטר ב-י"ח כסליו ה'תרכ"ט (1879). חי כ-53 שנים. ציונו בחלקת המערבים בהר-הזיתים בירושלים. ישיבת 'מגן דוד' הוקמה על שמו. הגאון ר' רפאל אלעזר בן טובו שימש במקומו כרב העדה המערבית.

ר' משה (סוחר אמיד מהעיר רבאט שבמרוקו). **אימו:** מרת דיליסייא. **אישתו:** מרת רחל (בת ר' מסעוד צבאח). **מרבתי:** ר' סעדיה מאראגי (מחכמי רבאט). מתלמידיו: ר' מסעוד צבאח (אביו של ר' דוד צבאח מ"ס 'שושנים לדוד'), ר' נחמן בסיסו ממראקש (רש"צ ומנהיג העדה המערבית בירושלים), ר' יוסף ארוואץ (ראב"ד יפו), ר' משה בן מלכא ממקנס (ראב"ד העדה המערבית בירושלים), ר' אלעזר בן טובו (מח"ס 'פקודת אלעזר'), ר' יוסף ארוואץ, ר' רפאל חיים משה בן נאים (הרב הרחמ"ן) ועוד רבים. **בניו:** הגאונים ר' רפאל אהרן (ראב"ד מצרים ומח"ס 'נהר מצרים'), ר' יקותיאל חיים (שד"ר במקנאס), ר' מסעוד חי (ראב"ד מצרים ומח"ס 'שערי משפט'). **בנותיו:** מרת רבקה (נישאה לר' מסעוד אשר די-אבילא), מרת ודליסיה (נישאה לר' יוסף קרויז). **מספריו:** **ישערי צדק** - ארבעה חלקים: ישער החצר - תרי"ג שבחים ומעלות לארץ ישער המטרה - הלכות הקשורות לארץ ישער הקדים - מצוות הקשורות לארץ ישער המפקד - מנהגים ותקנות על הארץ מצור דב"ש.

ל מרות רצונו של רבינו להיות צנוע ונחבא אל הכלים, מהשמיים לגלגו שיתפרסם שמו, ומעשה שהיה - כך היה: באותם הימים התגורר בירושלים החסיד רבי יהודה פאפו זצוק"ל, בנו של הצדיק המפורסם הגאון רבי אליעזר פאפו זצוק"ל (מחבר הספר 'פלא יועץ'). רבי יהודה היה ידוע בתור איש קדוש וכל חכמי ירושלים העריצו אותו.

באחד הימים חלה במחלה אנושה וגדולי העיר באו לבקרו, אך לרוב חולשתו נשאר במיטתו, כי לא היה בו הכוח לעמוד בפניהם. **והנה אך נכנס רבינו, רבי יהודה עם כל חולשתו נעמד מלוא קומתו לכבודו.** חלשה דעתם של החכמים הקשישים, שלא הבינו את פשר הדבר: מדוע נעמד הרב בפני תלמיד חכם צעיר לימים?!

כשראה את התמיהה בפניהם, הסביר את מעשהו: "אנא רבותי, דעו נאמנה שכאשר דרך הרב צוף דב"ש על מפתן ביתי, הודיעו לי מהשמיים, שאדם קדוש בא לבקר אותי, וכי עלי לקום לכבודו". השמועה עשתה לה כנפיים, ושמו של רבינו התפרסם בניגוד גמור לרצונו. מאותו היום רבים החלו לפקוד את ביתו כדי לשמוע דבר ה' ולקבל ממנו עצה ותושייה, ואישיותו נעשתה נערצת בעיני כל.

על הענווה המופלאה של רבינו יעיד המעשה אותו כתב הגאון רבי יוסף בן נאים בספרו 'מלכי רבנן' (ערך 'שער החצר'), שכאשר אביו, הגאון רבי יצחק בן נאים זצ"ל הלך להשתטח על קברי הצדיקים בירושלים ת"ו, הוא התאכסן בבית הרב צוף דב"ש. שניהם הלכו לקנות ספרים מעיזבון של חכם אחד שנפטר.

בין הספרים היה הספר 'שער החצר'. רבינו המליץ לו על ספר זה, מאחר ומדבר בשבח ארץ ישראל, וזאת מבלי לגלות לו, שהוא המחבר של הספר. כך קנה את הספר ולא ידע מי מחברו. עד שחזר לעירו פאס, ושם נודע לו, שרבינו בכבודו ובעצמו הוא מחבר הספר - ובענוותנותו המופלאה הסתיר ידיעה זו ממנו.

רבינו דאג רבות לנזקקי העדה. ביתו שימש בית מחסה לקשי-יום שהיו מסובים על שולחנו. אלמנות ללא משען ויתומים רבים היו תחת חסותו. לפני חג הפסח היה מחלק לעניי העדה מצות שמורות. בירושלים של אותם ימים הבשר היה נמכר רק בחנות אחת וביוקר מפני הגאבילה (מס מיוחד). יד העניים לא הייתה משגת לקנותו. רבינו פעל רבות למענם של אלו שלא השיגה ידם ופתח חנות למכירת בשר לעניים בלבד, תחת השגחתו הצמודה, כי הוא היה אומן מופלא ומומחה בניקור הבשר. אין פלא כי כל בני העדה רחשו לו כבוד כאל מלאך ה' וקראו לו באהבה: 'אבי היתומים ודיין האלמנות'.

כְּחָה שֶׁל תְּפִילָּה

יחד עימו באו גם חשבונות נפש. פשפשתי במעשי ונזכרתי באותו יהודי קשה יום ואומלל. יתכן והיה מותר להעיר לו, אך סוף כל סוף פגעתי באדם אומלל ועלי לפייסו! התחלתי לברר אודותיו. התברר שהוא גר במושב מרוחק בדרום הארץ.

הבנתי שלא תועיל שיחת טלפון ויתכן שאף תחמיר את המצב. האפשרות היחידה היא לנסוע לביתו, ליישוב המרוחק בו הוא גר. הצטיידתי במתנה מכובדת. אולי כך ירחם וימחל. אך הרעיון לא היה בר ביצוע. אני מנהל חנות גדולה של רשת ביגוד בירושלים. ימי ערבי החגים עמוסים בקונים ואין אפשרות לקחת יום חופש כדי לנסוע אליו.

כאב הלב היה גדול! רציתי מאוד לפייס את אותו יהודי מסכן! רציתי לבוא ביום הכיפורים זך ונקי מכל עוון של בין אדם לחברו. בתפילת ערבית התחננתי וביקשתי מבורא עולם, שיראה עד כמה רצוני לפייס אותו ויעזור לי להגיע אליו!

למחרת בשעת צהריים החנות היתה עמוסה קונים. העובדים ניסים לתת שירות לכל הקונים. ממקום מושבי במשרד עקבתי דרך מצלמות האבטחה אחר התנהלות החנות. למרות הזמן הרב שחלף, זיהיתי בקלות את היהודי שנכנס לחנות: היה זה השכן לשעבר - אותו כל כך חפצתי לפגוש!

נטלתי את המיקרופון ואמרתי בהתרגשות: "אבקש מכל העובדים לשים לב: אדם חשוב מאוד נכנס לחנות". עיני כל הלקוחות והעובדים הופנו לעברו וחיוך קל של הנאה וסיפוק עלה על שפתיו. ירדתי מהמשרד, התקדמתי לעברו ואמרתי בקול: "שכני לשעבר, אליו אני כה מתגעגע! מה שלומך?". הנחתי יד על כתפו והכרזתי: "אני מנהל החנות והגעתי במיוחד לשירותך!". בשקט הודעתי לו: "יש לי סמכות לתת הנחות, וכל מה שתבחר, תקבל הנחה משמעותית!"

האישה היה מופתע ומאושר! במשך דקות ארוכות התאמת לוי בגדים חדשים, תוך דברי ריצוי. לאחר ששילם, ליוויתי אותו ליציאה ושאלתי אותו: "אתה זוכר שפעם לא שלטתי בעצמי ופגעתי בך. האם תמחל לי ידידי?". הוא לחץ את ידי ואמר בחמימות: "מחול לך!". לפני שנכנס לרכבו שאלתי: "הרי אתה גר בדרום. מה אתה עושה בירושלים?".

תשובתו הדהימה אותי: "נסעתי לחנות של הרשת שלכם בדרום הארץ. לפתע נכנסה לי משיכה בלתי מוסברת לבוא לסניף בירושלים. אמרתי לעצמי: הסניף שם גדול יותר, יש יותר מבחר וגם חנייה בשפע. כך הגעתי לכאן, כשאיני יכול להסביר, מדוע באמת נסעתי כה רחוק כדי לקנות בגדים".

לי היה זה ברור, למה הוא טרח לבוא עד ירושלים: הרי ביקשתי מהקב"ה עזרה לפייס אדם - והקב"ה שלח לי אותו, עד מקום העבודה, הקדוש ברוך הוא מילא את מבוקשי!

כידוע, יעקב אבינו לקראת המפגש עם עשו הכין את עצמו לשלושה דברים: דורון, תפילה ומלחמה. לעיתים, אין אנו מבינים את העוצמה המופלאה של התפילה, כפי שנלמד מהסיפור המופלא הבא המעובד מתוך 'פיקודיך דרשתי'. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: בבניין בו התגוררנו באחת משכונות ירושלים התגורר יהודי קשה יום. עצם השכנות עימו היה ניסיון לא קל. בעוד שהניסיון היה קשה לכל דיירי הבניין, עבורנו היה הניסיון קשה שבעתיים, כיוון שהתגוררנו באותה הקומה.

כשהילדים יצאו בבוקר למוסדות הלימוד, הם היו צריכים להיזהר ולא לדבר בחדר המדרגות, כיוון שקולות הדיבור עלולים להפריע לשכן הנכבד, שעדיין לא קם משנתו... אם בכל זאת מישהו שכח ודיבר בקול, הוא היה זוכה לקיתונ של רותחין מהשכן שזה עתה התעורר משנת הלילה. כל זה לא הפריע לאדון להפעיל בקול רם מוזיקה בשעת לילה מאוחרת כאשר הוא לא מתחשב כלל בשכנים.

או ואוי לו למי שיעבור ליד דלת ביתו עם שקית אשפה, והשקית אינה קשורה כראוי - שמא יריח אותו צדיק ויתרעם על כך מאוד... מה שלא מנע ממנו עצמו להוציא את אשפתו לחדר המדרגות ולהניחם שם לחסדי השכנים. מי שבטעות חנה בחניה, בה רגיל השכן להחנות את רכבו, חניה - שמעולם לא היתה שלו, אבוי לו ואבוי לנפשו. כך בכל תחום ותחום היה צריך להיזהר מלהיתקל באותו יהודי קשה יום, שאגב הקפיד מאוד שינקו את הבניין, בעוד הוא מעולם לא טרח לשלם דמי ועד בית.

אותו יהודי זכה ששכניו בני תורה, התייחסו בסלחנות ורחמנות לשיגיגותיו. אך יום אחד הלה הדגיש את הסאה: שליח הדואר הקיש בביתנו בשעת צהריים כדי לתת דואר רשום. הרעש הפריע לשכן בעיצומה של שמיעת סימפוניה קלאסית מורכבת. הוא התפרץ בזעם רב על הדוור ההמום. כשפתחתי את הדלת - זכיתי אף אני למטר של 'ברכות'.

הרגשתי שכלו כל הקיצין, ואין בכוח אנוש לסבול שכן שכזה. החלטתי אחת ולתמיד 'לחנך' אותו, ולהעניק לו את כל מה ששכניו חסכו ממנו במשך שנים רבות: עמדותי, צעקתי והסברתי לו בדיוק את חוסר הצדק ואת הפחד המיותר שהוא מטיל על דיירי הבניין.

השכן הופתע! מעולם לא דיברו אליו בכזאת חוצפה. הוא נכנס לביתו בזעם וטרק את הדלת. נעמדתי תחת חלון ביתו והמשכתי בקול רם להשמיע דברי מוסר נוקבים. תוך מספר ימים הורגשה הקלה עצומה! משאית גדולה פינתה את חפציו, כשהוא מסנן בכעס: "עם כאלה שכנים בקומה- אני לא מוכן להמשיך לגור". מאוחר יותר התברר שתקופה ארוכה הוא לא שילם שכירות וכעת התפנה בעל כורחו.

מספר חודשים חלפו. השכן נשכח מהלב. חודש אלול הגיע

הרב הרב שמואל בן שמחה דרז"צ	הרב הרב שמואל בן שושנה ז"ל	הרב מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
ילד יחיא בן יוסף ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	פואד אברהם בן רגינה ז"ל
מאירה בת יפה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה לוי ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל

הרב הרב שמואל בן שמחה דרז"צ	הרב הרב שמואל בן שושנה ז"ל	הרב מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
ילד יחיא בן יוסף ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	פואד אברהם בן רגינה ז"ל
מאירה בת יפה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה לוי ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל

